

Tragiek en humor mooi in balans

TONEEL Kat op een heet zinken dak, TA-2. Regie Jacob Derwig. Gezien 17/6 Toneelschuur, Haarlem. Daar nog t/m 30/6.

★★★★☆

Als een kat op een heet zinken dak, zo voelt Maggie zich in haar huwelijk met Brick, die meer voelt voor de fles dan voor haar. Handenwringend drement ze heen en weer, een waterval van woorden over haar man uitstortend, zonder hem werkelijk te bereiken. Maggies wanhoop mag haar nu en dan strontvervelend maken, haar liefde voor Brick is oprecht. Het is één van de weinige waarachtigheden in Tennessee Williams' familiedrama, waarin de hypocrisie regeert.

Kat op een heet zinken dak (1955) is het regiedebuut van Toneelgroep

Amsterdam-acteur Jacob Derwig, die ook met zijn partner Kim van Kooten tekende voor de puntige vertaling. Derwig kon voor zijn eersteling putten uit het acteursensemble van Toneelgroep Amsterdam, een prettig uitgangspunt. Met hoofdrollen voor Barry Atsma (Brick), Gijs Scholten van Aschat (Big Daddy) en Karina Smulders (Maggie) is het talent op voorhand aanwezig.

In een leeg decor met slechts een open- en dichtklappende panelenwand laat Derwig hen excelleren met een reeks spannende dialogen, waarin alle familieleden strijden voor hun eigen belang. Voor broer Gooper (Leon Voorberg) en diens vrouw Mae (Wendell Jaspers) is dat hun erfdeel in het landgoed, voor Mae en Big Mama (Marieke Heebink) de liefde van hun echtgenoot.

Big Daddy viert ondertussen zijn gezondheid, als enige onwetend van zijn terminale ziekte. Alleen Brick laat zich wegdrijven op een golf van lethargische dronkenschap. Tot hij door Big Daddy ter verantwoording wordt geroepen.

Op deze clash heeft Derwig Williams' toneelstuk toegespitst. Vader en zoon zijn aan elkaar gewaagd in hun botte eerlijkheid. Scholten van Aschat speelt die snerend en autoritair, Atsma met bokkige onverschilligheid. Waar Brick het leven niet wil aangaan, kan Big Daddy het niet loslaten. Terwijl de overige familieleden zich wentelen in schone schijn, smijten vader en zoon elkaar de waarheid voor de voeten. Talig is het, maar dankzij het energieke spel ook dynamisch.

Met *Kat op een heet zinken dak* heeft Derwig zich niet meteen dwingend geprofileerd als regisseur. Er is wat muziek, er zijn enkele projecties die de voorstelling stileren, maar verder laat Derwig de krachtige tekst en de sterke acteursgroep hun werk doen.

Dat is voor een debuut misschien niet de eigenzinnigste keuze, maar het levert wel fraai toneel op, waarbij tragiek en humor steeds mooi in balans zijn.

JOUKJE AKVELD

Spannende dialogen in nieuwe vertaling 'Kat op een heet zinken dak'